

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Zahle): Lov af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere indeholder i sin § 9 den Regel, at naar Forholdet er indgaaet for et halvt Aar eller længere Tid, kan Medhjælperen efter 3 Maaneders Tjeneste kræve udbetalt den i første Maaned fortjente Løn, efter 4 Maaneder den i anden Maaned fortjente Løn og saa fremdeles, saa at Lønnen for de to sidst forløbne Maaneder stadig henstaar hos Husbonden indtil Tjenestens lovlige Ophør. Der paalægges altsaa ved denne Lovbestemmelse Tyendet — for at bruge det Udtryk, som er det klareste i dette Forhold, men som jo ikke er lovmæssigt mere, efter at Loven af 1921 taler om Retsforholdet mellem Husbond og *Medhjælpere*; det er, som sagt, det klareste Udtryk, og det er et godt og gammelt dansk Ord — Pligt til at give Husbonden Hensstand med 3 Maaneders Løn eller rettere Lønnen for 2 Maaneder udover den løbende Maaned. Men naar man ved Loven har paalagt Tyendet denne Pligt, forekommer det mig, at saa maa man ogsaa i saa usikre Tider som dem, vi er kommet ind i, sikre Tyendet, at det faar sin Betaling i Husbondens Bo, naar Ejendommen bliver bortsolgt ved Tvangsauktion, eller naar Husbonden dør, og Arv og Gæld fragaas i Boet. Det er saa meget mere nærliggende for mig at tage mig af denne Sag, som jeg lige siden 1896 har interesseret mig for den, idet jeg den Gang forelagde et Lovforslag angaaende det samme Emne, men som ganske vist ikke var saa vidtgaaende som det her foreliggende.

Da nærværende Lovforslag blev fremsat i Folketinget, indeholdt det den Regel, at saafremt Husbondens Ejendom stilles til Tvangsauktion, eller Arv og Gæld fragaas i hans Dødsbo, eller han gaar fallit, har Medhjælperne Fortrinsret i Ejendommen med Tilbehør forud for ethvert Krav, der er sikret ved villiesbestemt Pant eller et ved Retsforfølgning stiftet Pant i denne, for Løn og Kostpenge, dog kun for Tidsrummet fra 3 Maaneder før Udlæggets Foretagelse, indtil Tjenesteforholdet ved Opsigelse kan bringes til Ophør. Dette Forslag blev mødt med den største Velvillie i det høje Folketing, men det krævedes udvidet noget. Det sendtes derfor i Udvalg, og her forbedredes det efter min Mening i høj Grad. De 3 Maaneder tilbage i Tiden, som jeg havde stillet Forslag om, blev ved Udvalgets enstemmige Ind-

stilling forlænget til 6 Maaneder. Samtidig indskrænkedes Fortrinsretten dog i en anden Henseende lidt, idet den ikke udstraktes til den Tid, da Retsforholdet ifølge Opsigelse kunde ophøre, men kun til Udløbet af den efter Dødsfaldet eller Konkursen følgende Maaned. Denne Indskrænkning er imidlertid efter min Mening ganske ubetydelig i Forhold til det meget væsentlige Gode, det er, at Tyendets Løn skal være sikret indtil 6 Maaneder tilbage i Tiden. Endvidere er der indføjet den Bestemmelse, at der kun skal have Fortrinsret i den Ejendom, paa hvilken Medhjælperen har eller har haft Tjeneste. Jeg tænker mig, at Folketingets Udvalg hermed har villet tilkendegive, at Tyendet skal have sin Fortrinsret til Gengæld for, at det ved sit Arbejde har medvirket til at forbedre den Ejendom, paa hvilken det har gjort Tjeneste.

Disse Ændringsforslag blev vedtaget enstemmigt i Folketinget, hvorefter Lovforslaget blev enstemmigt vedtaget ved tredje Behandling, og jeg tillader mig varmt at anbefale det i den foreliggende Skikkelse til en velvillig Behandling i det høje Landsting.

Jefsen Christensen: Dette Lovforslag har jo faaet en meget velvillig Behandling og Tilslutning fra alle Partier i det høje Folketing. Den Ændring, som det oprindeligt fremsatte Lovforslag er undergaaet i Folketinget, maa jeg anse for at være en Forbedring; ved denne Ændring er Fortrinsretten blevet udstrakt 3 Maaneder længere tilbage i Tiden end oprindeligt foreslaaet, medens den begrænses frem i Tiden, efter at der er sket Tvangssalg af en Ejendom, eller der er sket en af de andre Ting, som nævnes i Lovforslaget. Jeg anser dette for at være af Betydning for den Ejer, som skal overtage Pantet, idet han ellers kunde komme til at betale baade til det Tyende, der forlader Ejendommen, og til de Medhjælpere, der antages i Stedet for.

Den Tid, vi nu er inde i, gør efter min Mening en Lov som denne paakrævet og berettiget. Jeg vil endda gaa saa vidt, at jeg vil sige, at en saadan Lov under alle Forhold er berettiget, idet Løn for Arbejdsydelse til Pantets Vedligeholdelse, Opretholdelse og Drift altid vil være noget, som alle Parter er interesseret i bliver erlagt. Det Tilfælde kunde ellers tænkes at indtræffe, at Ejeren af en fast Ejendom blev ude af Stand til at faa den fornødne